

ALBINA

BIBLIOTECA CENTRALA
Bucuresti

50 bani.

Un esemplar

Acastă foaie esse odată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se începe numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în passagiul român No. 9—11; iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin postă, trimițându și prețul.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală.....	24 lei noii.
pe jumătate an.....	12 "
pentru districte pe an.....	27 "
pe 6 luni.....	14 "
pentru străinătate.....	37 "

Proprietar, T. I. STOENESCU.

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONSTANTIN STOENESCU GIRANTE ȘI ADMINISTRATORE.

NOUA CIREADĂ ȘI TURMA SEA

Scenă tragicomică, întemplată o dinioră într'unu colț al lumei vechi.

Intr'unu timp o dinioră, cându scia și animalul
Să cugete, se vorbescă și la multe se dea planul,
Deputații adunării primiră pe Arăpușii
Să puie țera la cale.

Astă politicu cățelușii,

Începă înainte se spue că animale multime
I-ară fi dată caftană de cinste ca 'ntreaga dobitocime;
Ce-ară pute lua 'n ciredă se potă domni frumosu
Peste munți, păduri și codrii, peste ori-ce locu mănosu,
Dicendū că, d'ar fi fostu altu-felū, atunci ori-ce altu netotū
Ar fi făcutu bieta turmă ca s'o pățescă de totū,
Ar fi trāmis-o, sērmana, afar' din staulul bunū
Unde găsece nutrefe: orđū, porumbū, ovēđū și fēnū;
Ar fi trāmis-o, sērmana, d'unde n'ar mai fi venitū.
Dērū acumū.... frica' totū fricā.... turma s'a înțelepțitū,
Ș'a venitū cu temenele, cu pitacū, cu jurāmētū:
Se aibă *milostivire* se nu le arunce 'n vēntū
Renumele și căștigulū.... sōrta și.... clientii lorū.
„Atunci — dice Arăpilă — *Joue*, bunulū domnitorū,
„Mi-a datū chrisovulū acesta pe care eū flū citii.
„Vomū conduce carulū țerei ca nesce bunū vizitii!
„Și, fiindū-că voi, iubite animale mici și mari,
„M'ați băgatū în dandanale, eū pe frații de tâlharī
„M'oiū sili sēi scotū afară din temniți, din pușcării,
„Căci ei ne facū în alegeri cele mai mari vitejii, [mași
„Fiind-că nu vremū se se dică că suntemū nedemni ur-
„Aī *prințului Bostan-Clopotū, Popa-Take* și alți *Giam-*
„Finanțele 'ntāii de tōte bine vomū agonisi; [bași.
„Vomū face ca milioŃe nicī sē simți cāte-orū lipsi,
„Ori cāte din casa țerei într'a nōstrā s'orū vērșa,
„Căci astā administrare este *Lambra-pragmata*.
„Afară promitemū iērāși c'o negurā de nespūsū
„Va protege mersulū țerei din rēsăritū la apusū.
„Nu vremū ca firma posacā, *arāpilă* renuminā,
„Se nu fie și la *Berlin* și la *Stambulū* pré iubitā.
„In nāuntru vē promitemū totū cele de pēn'acumū:
„— *Jafurī, bātārī* și *uciderī* vorū fi dulcele profomū
„Cu care stāpînăria ne'ncetātū s'o proslāvi —
„Și, cāndū țipete, suspine icī-colo s'orū aūđi,
„Noi vomū face, 'n acestū staulū, ordinea țilei cerēndū,
„Carulū țerei ca să mērgă ca pe ghaia, dusū de vēntū.
„De armatā nu'ī nicī vorbă: ghimpī, ciulinī, spinī și
„Vorū tremura de multimea numeroșilorū băieți [scaeti
„Cu carī vomū mārī (!) oștirea, și lipanii toți cu totū
„In cununi se vorū depune pe ori ce capu patriotū.
„Ērū tu, dragā turmulitā d'animale, ce-ați juratū
„Și cu chiarū mōștele vōstre iscălitura v'ați datū

„Făgăduindū a'mi sustine cireda ce mi-amū formatū
„Din tōtā dobitocimea, s'aveți bine cuvēntatū
„Numele ce cu iubire voiū și ca sē 'lū nemurescū,
„N'aveți griji: de posunare și de pungī eū îngrijescū.
„Aī? Ce diceți de programa pe care o vomū urma?
„Aprobați-o și cu toții noi ne vomū felicita.“

* * *

Căți-va berbeci nu s'uniră; ērū în colo turma tōtā
Aplaudă cu putere stāpînăria luminatā,
Și pe șeful de ciredă, *elocintū* și solidar,
Îngrijitorul de țera în nāuntru și 'n a far'!

* * *

Veđi frate cum era lumea în vremea de mai nainte
Cāndū ș'animale și omeni aveatū parte la cuvinte!!
S'amāgiau de vorbe gōle, de tāmīeri după placū
Ș'abarū n'aveatū de alū țerei bine, de doritū'i leacū!
Țineatū multū mai multū la pungă, la propiulū interesū
De cātū la șefū cum se cade și *chiarū din turmā alesū!*
Joue, standū în cerū, departe d'astū pāmētū ce stā-
Nu vrea a sci de nimica din totū ce se petrecea. [pinea,

REVITSA POLITICĂ

Sâmbătă 14 Februarū 1870.

Suntemū sicuri că lectorii și lectrițele
nōstre asteptū cu nerăbdare aparițiunea
điarului nostru, numai ca să potă afla cum
stā politica. Căci într'adevērū, care alt điarū
lāmuresce mai bine situațiunea, de
cātū alū nostru? Care altā fōiā vē descoase
din firū până în acū cestiunile politici ca
Ghimpele? Ce gazetā pune chiar căciulā lui
a ca se'lū facā *a*, pe cāndū tōtā lumea
scia ca elū e *a*, cum pune a nōstrā, astū-fel
în cātū chiarū și cei cu spiritulū înaltū, ca
D. *Grigorie Sturza* et consoți, potū înțelege
politica cea mare fără multā trudā?

De aceia și noi ne grābimū a vē lāmuri
situațiunea și a vē da în mână cheia de la
giamantanulū politicū în care, deschidēn-

du'lū, veți vedea multe lucruri. Mai întēiu
în facia, dēsupra tuturilor, ve-ți găsi alege-
rea colonelului Cuza la Mehedinți în cole-
giulū alū IV. Acastă alegere a adusū unū
fierū rece în inima puterii și o speranță în
multe inimi vestede și descuragiate care
începuse chiarū a uita pe fostulū Domnitor.
Dinasticū cei mai înfocați au început a bate
în *pintenī*. *Trompeta Carpaților*, care până
aci se jura pre crucea sea, închināndu-se,
că nu se află pe facia pāmētului altū cine-
va mai dinasticū de cātū dēnsa, îndatā în-
cepu se trimbițe acelorū cari voescū se-o
asculte că 11 Februarū este o vēndare —
adicā că Carol I este fructulū unei vēndari;
că Cuza a fostū celū mai iubitū Domn alū
romānilorū, celū mai moralū și celū mai li-
beralū; că elū a fostū *liberatorulū romānilor*
și *alū Romāniei* și celū mai galanton în fon-
duri secrete.

Dupē *Trompeta*, vine îndatā unulū din
fostii redactorii ai jurnalului *Strechia* cu
caricatura „*Alivanta Carolina*“ și actualulū
redactore alū *Monitorului Oficialū*, D. *Hara-*
lamb Grandea, strānepotul lui *Lord Byron*,
și în No. de la 1 Februarie 1870 alū foiei
Albina Pindului, pagina 10, în capulū
articolului *Zavera* dice, în interesulū *Di-*
nasticū:

„*Căruia romānii scutparā în blestemata*
nopte de 11 Februarū“.

Apoi naturalmente acestora urmēzā jurn-
nalulū ovreescū, „*Ēcho Danubien*“ care
dice în No. seu de la 13/25 ale corentei, că
numai sub regimulū dictatorialū alū lui
Voda Cuza jidanii au trāita ea în simulu lui

Avram, pe când, sub actualul regim constituțional al lui Carol I, israeliții au îndurat nise suferințe neauzite. Cu alte cuvinte, mai bine un regim dictatorial ca al lui Cuza, care se dea drepturi evreilor, precum sunt date o parte în condițiile se, de câte un regim cu o Constituțiune care coprinde articolul 6!

Marturisirea e frumoasă. Ar fi putut însă jurnalul israeliților se ne mai face o marturisire care, fiă credută se nu, dar totu i-ar fi servit la ceva. aceia că Cuza a fost ales la Mehedinți prin influența judanilor de la Viena, precum mai spune că Brătianu, D. Ghica și Cogălnicenu a căzut de la Ministeriu prin influența lui Cremieux!

Cu toate acestea, alte două jurnale, și mai dinastice, au mers și mai departe cu idolatria lor pentru Guvernământul dinainte de 11 Februarie. Aceste două jurnale este una, „Gazeta Satelor”, foia D-lui I. Ionescu, din luna Ianuarie, și cea l'altă Presa, foia infocăților dinastiei Ghica-Boerescu-Gradiștianu, de la 12 Februarie. Cea dintăiu spune că „sătenii cunosc, de nu altu, măcaru cătu și vitele, mâna omului ce le voeste binele. Acea mâna este a lui Cuza, care a ridicat bătaia, de și totu se bătea; a desființat bealicul, de și totu se făcea; a ridicat claca și iobagia, din gură”. Cea de a doua dice curat și lamurit că „cauzele reului ce esista în 1866 esista și aci; ca reul, prelunginduse, se pôte agrava și prin urmare se înlesnesce, chiar printr'acesta, lucrarea acelora cari voescu se pescuiască în apă turbure”.

Logica tuturilor acestor cădelniți, nu este altu de cătu că regimul lui Vodă Cuza a fostu mai bunu de cătu celu de aci și că trebuie se lă aducem totu pe elu.

„Aibălu cine-o vrea se-lă aibă,

„Cu noi însă trebă n'aibă...”

* * *

Mai răscolind prin gémantanu, éta că dăm peste o operațiune facută la cocôșa unui omu politicu, de unde au esit nise idei cari, de și aretu a fi de origină englesă, dar în fondu sunt cu totul în contradicțiune cu principiile fiiloru *Marei Britaniëi*. Ele sustin că pentru a eși din situațiunea în care se afla țera astă-di, trebuie se se formeze unu Ministeriu omogenu. Ministeriulu se se presinte înaintea Națiunii cu unu programu bine determinat (Prea bine). Se convôce comitiile electorale, lasându se totă libertatea de acțiune (bunu de totu). Cu o condițiune însă (aci e aci: e unu însă și o condițiune) că dacă guvernulu nu va influența, pentru propriulu se contu, se nu tolereze că unu partit se oprime pe unu altulu prin acte violente.

Cocôșa a scosu dintr'ensa lucruri forte frumoșe; numai sémăna mumei se, adică sunt și ele cocôșate. Acelașu lucru a

făcut și guvernulu încetat din viața, galvanisat prin Lambru-Zizin-Cozadini: Subt pretestu a garanta libertatea alegerilor, băgă garda în sală, banda puscăriașă și pe subt Comisari, astu-felu că speria pe toți alegătorii și fugira; eru cei mai cutefători care remaseră mâncară trintelă, dupe cum scimă.

Spațiulu jurnalulu oprindu-ne aci de a mai căuta în gémantanu, amânăm și noi această căutare până septemăna viitoare.

ADUNAREA LUI POPA-TACHE.

FONDURILE SECRETE.

Sedința de la 11 Februarie

D. G. Brătianu. Ministeriulu Ghica-Cogălnicenu a cheltuit o sumă de bani, ca fonduri secrete, pentru plata *Presci*. Noi n'aveam trebuința de a cumpăra presa. Sunt destu omeni cari pot se ne apere fără plată. (D. Boleacu își șterge ochelariu). Cei plătiți se cunosc, și aici în țera (se uită la D. Boliacu și Grădiștenu) și afară (se uită la D. I. Bălăcianu). Ei n'au nici o inriurire asupra opiniu publice.

D. C. Boliac. Ceru cuvântulu.

Președintele. Îlu ai.

D. C. Boliac. Domnilor! Fondurile secrete într'un stat sunt celu mai bunu lucru. Fagurulu cu miere nu e atât de dulce, curcanii îngrășați cu fisticuri nu sunt atât de gustoși, cega marinată nu e atât de plăcută, plătica de Snagov nu e atât de picantă. Fondurile secrete, Domnilor, pentru mine sunt sufletulu sufletelor Guvernelor, căci fără ele guvernulu nu pôte fi susținutu și pri nurmăre mōre. Ceru, Domnilor, în interesulu moralității și alu umanității, se nu desființați fondurile secrete, rămăindu ori căru Ministeriu, afară de roșu. Cătu pentru mine, eu voi vota chair pentru adăogitu cătu de multu, și voi vota, dacă voiți, cu amândouă mâinile.

D. B. Boerescu. (intrerupându). Eu dacă așu avea patru mâni, așu vota cu toate.

D. C. Boliac. Domnule Președinte, protestez în contra intreruperii D-lui Boerescu, căci mi amă perdut șirulu.

O voce. Șirulu este fondulu secretu!

D. C. Boliac. Mulțumesc Domnulu care mi a adus aminte. Acum, Domnilor, ceia ce amă dăsu este o introducere. Dupe ce însă ve-ți adopta acestu articol și se va pune în lucrare bugetele, atunci voi intra și eu în fondulu chestiunei. (Aplause).

GHIMPI

— De ce Măria Sea, — întreba ore cine — se înțelege consiliat de Ministeriu, — a datu D-lui D. Ghica titlu de Principe, contra Constituțiunii?

— Pentru că Măria Sea a avut profesore pe D. Laurianu.

— Ei! și ce face cu asta?

— Face multu! Căci D. Laurianu a dăsu în Constituțiune că „toți românii sunt prinți?...”

* * *

Pe Vaporulu *Menzelch*, care mergea de la Constantinopole la Athena, era o englesă urată și cochetă, care avea pretențiune ca totă lumea se-i facă curte.

Fiă care nebu nu își găsece omulu. Unu palavragiu de francesu, ca se ridă de ea, incepu unu felu de declarațiune:

— Cătu esti de frumoșă! îi dăse francesulu.

— Yes... răspuse ea.

— Ca zinele Olimpulu care se vede la drepta.

— Yes...

— Sunt în stare se-mă dau viața pentru Dumnéta.

— O! Yes...

— Vrei se ne aruncăm în mare amândou?

— Ye... Ye... O! nu! O! nu!...

Acastă întemplantă imi vine în minte, ori de câte ori mă gândesc la majoritatea Camerei de la Mitropolie:

— Ministeriu a violat legile.

— Yes...

— A făcut alegerile prin bande de ex-puscăriași.

— Yes...

— Cuca Măcăi... Coronitulu... Loteria... Hoția...

— Yes...

— Ai să ve dăm pe gîrlă!

— Ye... Ye... O! nu! O! nu!

* * *

— De ce ore Primăria nu pune se tae ghița dupe strade și se ocurețe? întreba ore cine.

— Pentru că ce o sută de măsurători, pe care i plătim noi din sudorea noastră, se ocupă în acestu momentu cu stringerea contribuțiunilor pentru banchetulu ce ei voru da D-lui Dimitrie Ghica.

ILUSTRISIME CUM-GALA-NICIANE

Quia se dicitur ca fecisti Letopisitia et eruditus es, incepemus a scribere tibi unas epistolas pe latina, cum ochelariis videtis totas pricina incurcaturarum.

Non multas palavras dicebimur tibi, sed indatā voimus se sciant decā plătisti ori nu datoriam pe care o ai fecisti apudi visteriam cum multos mișelias et scamatoriam.

Quid fecisti cum pricina de fabrica de postavum din Neamtus?

Cum mergis cum chivernisealas pe care vreis se le cocoleștis pe la financias și pe la lucrarias publicos?

Habes și acum totu quatuor formosas cadinas, între quibus unam, cujas nomen începe cum *Mac* et pentru care semper estis *bêt*, ut tuus nomen et al ei facit *Mac-bet-us*?

Dic nobis ilustrissime cât băgasti la posunarius din imprumutus cum lotărias et quid ai de gândus se facis cum atăția banis?

Fa nobis serviciu de spune cum cameras et cum ministerium ce gândus et planus habes?

Postremo, și voescis nostram permagnam amicitiam et si vreis ca intrare post mortem in nostrum luminato et diabolico imperium, spunes nobis: pentru ce dicisti în cameras că Rosetus, tuus iubitus, suam pronunciait degradaream?

Voescis se faces pe lume se credere quod tu es homo einstitus et teafărus?

Has sunt întrebările quas tibi d'o cam datā facimus et acceptamus tuum responsum în caraghiosus tuus jurnalus Informatorius.

Cincis-opincis.

Evghenestate che Megaloprepistate Beizadeles Dimitriachie Ghicas che PRINTIPE bostaniu che clopotiu.

Eg'imi unu bragazio che imi unu veru al Evgheniei su.

Amo fosto molto, imi de che nin paraponisitto oti eho audito che tus ministeriicus castigus sinto tariate ca to idor de la moras si cu buza tin umflata ai fosto rimaso.

Nin de ego ena tin parigorian ti dosin vino, ti dosin tin simvulevon che povatan.

I supărarea estin uk agathi.

Che ego che si, sintemo ma che amo fosto beza-deles, tas men *Ghikas*, tas men *Ghikas*, malista ton *Ghikos*, is to Fanaro, *Kazaonas* pistemeni.

Molto lesinato, molto zapațito ego; siamo fosto gar satulo che imbracato, peri in casa, cata tin masa de căto cândo ai avuto evghenia su ton schepron is tin kivernitin.

U monon acuma ai pațito, u monon acuma traso kata to sfoară ai fosto; isin tote tavta cunoscuti.

Nin de tus zarzaveticus ehis capatato: tas cavalerias, ke decorate apo tis batis eroas is alezeri peplimentes.

Uden de gugumaniam; malista tin dibazian perimene. Ke tine strica, ma ke tine is tin vina esti?

Ai zersito, ai capatato ke tas cavalerias, ke tas Tigaras apo to zaro, ke nin dioti... ekservris? Esti ke *Printipe*, ke dipotato, ke... ke...

Ma tas țismas ke ai avuto si ai rupto is tes alezeri peri tas mahalales, sinhorison Evgenestate sa ti le țeru ego, dioti ontos bragazio uk eho cu țe umbla, ke tas hainas vechituriotas imon adelfon plătintario dote.

Ke țeva bani is tin lotarian doti imon.

Udeteron evharistomenon în udeteran epistolian ke avemo de gîndo se ți mai trimetemo.

Panasiotate ke evghenestate, si adelfos ke vëru agathos.

O Prințipos Ghikas is tin Valachian safestatos (Bragazio is Fanaron).

Tintis-opintis.

ODĂ LA POPA TAKE

Beizadéoa cu-aî lui greci

Îar se'n'torse la dovleci.

Beizadeaoa cădu 'n gât,

Popă Take vin 'tați băta

Reteveiele și-urita.

Îați căței,

Îați purcei,

Terii te ai făcut urit.

Îa cu tine toți golanii,

Favoriții, șarlatanii,

Cumularzii, mitocanii,

Advocații și chițcanii

Ce au mâncat țerii banii

Și'n alergii ca țiganii

La bătae au vîrit

Unghiile și al lor rit,

Și te cară

De prin țeră,

Ca să nu dai de ocară.

Îți gătesce cărja, sacul,

Tropariul și condacul,

Mergi unde mutul, țiganul

Au dus iapa și cărlanul,

Și cu banda ta amară

Să te mai întorei în țeră

Când Iepurele schiop

În vîrful unui plop

Va treera la bob.

VARIAȚIUNI ASUPRA AMORULUI

I

Nașterea și educaținea sea

Permite-mi iubite lectori ați spune o istorie veche ca lumea, frageți ea prezentul și nouă ca viitorul, istorie care a fost și va fi în toți timpii: aceea a *Amorului*.

Într-o zi, — dupe creaținea lumii, — zeii erau adunați în *Olimp*, cându primiră fiă-care câte un micu biletu ce conținea aceste vorbe:

„*Venus* are onore a vă face cunoscutu nașterea fiului se u nimitu *Amorului*!...

Aceste bilete aruncă pe zeii într-o profundă surpriză, cu atât mai multă că acei cari treceau de mai bine informați, pretindeau că copilul are aripi.

Cine era dar, acestu copil? De unde venea el? Cine era tatăl se u? Pentru ce aceste aripi?

Acestu nascere dete locu, în *Olimp*, la o mulțime de erori și de sisteme cum n'a produsu nici o dată filosofia modernă cea mai desmățată. Dar pe pământu fu cu totul altu ceva, cându *Mercur*, dupe ordinul lui *Jupiter*, fu însărcinat d'a anunța acestu evenimntu.

La acestu novelă omenii cei mai gravi se adunară, își formară biurourile și comitetele lor și căutară se deslege enigma. *Aristophan* vorbi cel din țeu. Elu susținu, într-unu langagiu concis că noptea îndestulată de *zefir* produsese unu oș pe care ilu clocise subțu negrele se le aripi. Din acestu oș eșise *Cupidon*:

„Astu-felu, di se elu, terminându, se esplică aripile aninate de umerii seii!.

Dupe *Aristophan*, *Platon* luă evntul și combătu acestu idee. Discursulu lui *Platon* fu unu modelu de elocință:

„Da, se înțelege, striga elu; — copilul are aripi; însă fiindu că este recunoscutu că nu ține de paseri de cătu prin aripi, și că restul corpulu este de omu, devine evidentu pentru toți că nu a eșitu dintr-unu oș, și că nu avea aripi născendu, ci abia primindu unu primu sărutu, se veșu între umerii seii că a-pare două micu punturi. La fiă care nou sêrutu acele punturi se desvoltară, deveniri aripi... și mai târziu sbură.

Trecendu la nascere, *Platon* urmăz:

„La banchetul cerescu, ce deteră zeii pentru celebrarea sărbătorii lui *Jupiter*, *Penia*, zeita sărăciei, viindu la finele ospățulu ca se adune restul, dări o vară enormă. Ea o luă și o duse în lăcuința sea. Incepuse a o jumuli, cându, dëndu la o parte foile, găsi pitulată subțu cea mai lată foia copilul încă umedu de lacrimile *Rouei*.

Cu tôte elocințasea, *Platon* însă nu putu convinge majoritatea asistentelor. Fiă-care ceru evntul, vru se spue ideia, se și presinte sistemul. Câte-va persoane — se înțelege membrii cei mai avansați — îndrăsniră se susții că *Amorul* nu era nici zeu nici rege. Se făcu o zăpăcială de nu se mai înțelegeau. Pacea nu se putu restabili și chestiunea se trimise la biuroulu unde se crede că dorme și astă-di.

Cu tôte acestea, *Amorul* se născuse, și *Venus*, recunoscută de mumă, ilu presantă la *Jupiter* rugându se-i fiă nașu. *Jupiter*, cetindu în fisionomia copilulu totu rēul ce trebuia se facă într-o zi, refuză netu, și chiar ilu esilă încă din leagănu. *Venus* se rugă; ochii seii vērșară lacrimi; dar aceste lacrimi le vērșă în deșertu. Condamnația fiulu se u atingea și pe dēna: — O mumă nu pōte se și abandonese copilulu.

Îlulă, dar, în braciă, și, slabă încă, se retrase cu acestu dulce povară în pădurile insulei *Cipri*. Acolo uită strălucitele plăceri ale curței ceresci, și se îmbătă de delicioale amorulu metermu. În acela-și timp ea veghia asupra educaținea fiulu se u, dirigia primii seii pași și aduna primile se le cuvinte. Cându veni într-o vērșă ore-care, ea ilu invătă se citească. Copilulu era inteliginte. Întreprinderea, dar, îi fuse ușoră. Elu făcu progrese repezi. Nu avea încă patru ani și citia cu inlesnire ceia ce-i cădea în mână. Nu manifesta însă mai puține dispoziții și pentru scris. Mica sa mână trăgea nisece linii într-adevăr minunate! Rară copilulu se fi fostu așa de ascultător și de îngrijitoru ca dēnsulu. Mumă-sa ere nebuună de bucurie, și nu putea se înțelegă ura lui *Jupiter*.

Cându începu se serie binisoru, elu se retragea adesea în locuri singuraticu ca se lucreze singuru și mai în linisece. Mumă-sa temēnduse ca lucrulu se nu-i strice sănătatea, ilu urmă într-o zi și 'lu zări amestecându sange și apă ca se mizgălescă cu frumoșa sea mână o pagină albă. — Ea înaintă în vērfulu degetiloru și se uită pe d'asupra capulu se u. Își reținea bătăile inimei; căci nu este nici o mumă care se nu considere, pentru fiulu se u, lucrulu și studiulu ca principalulu isvoru alu tutuloru virtuțiloru.

Va! ilusiunile se le nu putea se dureze multu! Cu inima plină de durere, ea băgă de sēmă că strengarul se încerca se scria declarații pentru *Nimfele* din acelu locu! Sermana mumă! simți că ochii se u umple de lacrimi; și se păru că vede rupându-se unu vērșu dupe care se desfășura unu viitoru teribil!

Presințămintele se le nu o înșelă; căci, din acelu momentu, cu tôte tandrețea sea, nu mai putea, de cătu în rare intervale, se și reții pe fiulu se u a casă. Aripile se le luaseră pute-re și-lu ajutau ca se scape, ori de câte ori era opritu. Dacă elu aru fi ședutu lângă dēna, dacă n'aru fi subț de cătu laptele se u, caracterulu se u aru fi luat numai ore-care coloru de cochetăria, ceia ce în zilele nostre n'are nici o consecință. Dar îndată ce se simți destulu de forte, și destulu de în stare spre a și face singuru trebile, sbură, străbātu pădurile, subse laptele dobitocelorū sălbatice, și cu substanța lorū luă și ferocitatea lorū.

Ma! pe urmă, elu își făcu unu arcu de lemnulu celu mai tare, săgeți de *Cipru*, și le încercă asupra țintelor ce și le făcea singuru. Cându strengarul se credu sicuru de adresa sea, vru se se eserseze asupra omeniloru. Dar, ori că acestia erau prea grosieri, ca să simță atingerea săgețiloru lui, ori că ele erau prea ușore se u aruncate de o mână prea debilă, căci nu făcea încă de cătu prea puține victime. În furia sea vru se le sfărime; dar luându-și sēma, le esamină vērfulu cu îngrijire și băgă de sēmă că ele erau bōnte. Atunci chemând în ajutoru geniulu se u inventatoru, făcu la unele vērfulu aurite, destinate amanțiloru fericiți; dar la cea mai mare parte le făcu de plumbu ca se ducă inimiloru răcēla și *ingrățitidinea*.

Astu-fela armatū, *Amorul* străbātu pădurile și câmpiile. Crudulu se u instinctu îi arăta victimele se le, pe care le lovea fără milă. Elu avea unu obiceiu particularu de a și arunca săgețile. Nu ținea directu spre inimă, ci prin ochii se u se străbātu pînă în fundulu sufletulu; căci esistă de la ochii pînă la inimă niste fibre delicate care servă de conductoru flăcării electrice: fenomenu cu atât mai îngrositoru în timpii aceia, căci nu'l înțelegeau nimeni.

În acea epocă înapoiată, electricismulu nu era încă descoperit; dar în secolulu nostru de lumină, în care a înaintatū atât de multu studiulu cunoscințiloru umane, care dintre noi n'a auțitu vorbindu-se de acele fibre? Acestu chestiune a devenit pentru noi astădi atât de cunoscută, în cătu și aru perde cine-va timpulū ca se se mai oprēscă asupra ei. Așa dar, cându *Amorul* atingea o inimă pe care o rănă de mōrte, o descoperea de involitōrea sea pământescă și o lua cu sine. Își făcea din ele tōfee, se juca cu ele ca copii cu pietrele, grămădea în căruciorulu se u cătu putea se ncapă și-și făcea o răutăcioasă plăcere se le tragă prin hoasulu acestui pământu răposu. Acestu crudu jocu ținea zile întregi!

Cându se ostenia, trăgēndu-și căruciorulu, le răsturna jos; le lua una câte una, le întorcea, le cântărea, le făcea grămēși și le clasa dupe categoriile. Scia deja, strengarulū, că erau și seci, că erau și largi: că unele erau ușore și altele umflate. Elu băgase de sēmă că unele mai tari și mai solide își ținea mai bine echilibrulu de cătu cele l'alte.

Cu alte cuvinte, ele erau jucăriele se le. Asemenea ca copii cari sa u jucatū multu, isprăvescū prin a li se uru cu jucăriele lorū favorite, le aruncă într-unu colțu, le maltraseză și le sfărime ca se scia ce conțin, *Amorul*, acestu tandru și gingașu copilū, fu surprinsu într-o zi de mumă-sa sfărāmându o inimă rebelă. Ce găsi în ea? Va! cēte-va lacrimi uscate, cēte-va suspine uitate și cēte-va ușuri jurăminte.

O LĂMURIRE.

De cătu-va timpū a apărātu unu nou organu de publicitate sub titlulu *Lyceulu românū*, meritū a respândi lumina în poporu și avēndu de scopu principalu a face pe cei ce n'anū învățatū se învețe singuri.

Pe acoperemēntul acestei gazete se citește, în caractere mari, *Redigeat de căți-va docteri și licențiați sub direcțiunea D-lui G. H. Grandna.*

Totū pe acestu acoperemēntū, mai la vale, sub sumariū, redacțiunea acestei foi face o notă prin care di ce abonații pot cere redacțiunii, prin scrisori francate, ori ce lămuriri asupra lecțiuniloru ce va publica, și dēna va respunde prin gazetă se u prin scrisori *nefrancate*, lipsă de politeță din partea *Lyceulu românū*, pe cătu timpū elu pretinde a și se trāmite scrisorile francate.

Fiind că redacțiunea este așa de complezentă cu abonații seii, noi unul din abonații *Lyceulu românū*,

ne-am permis a cere o lămurare: nu asupra lecțiunilor ce va insera în colōnele se le, dēră am dari să cunōsemū numele acelorū căți-va docteri se u licențiați cari redigēză lecțiunile și cari au primitū a lucra sub direcțiunea D-lui G. H. Grandea, care nu este nici doctoru, nici licențiatū.

Sperām că *Lyceulu românū* se va grābi a publica cătu mai curēnd numele eminentilorū bărbați cari și au datū mână spre a lucra pentru respândirea instrucțiunii; aceștia atâtū în interesul acelei foi; cătu și alū celor ce vor înveța singuri cari, suntem siguri, vor să cunōscă numele ilustriloru lorū profesori și într-o zi să pōtă striga cu mândrie: Sunt elevulu cutăruia.

THÉTRULŪ NAȚIONALŪ

Suntū patru ani de cându literatura noastră dramatică a începutu a se îmbogăți multu. Mai întēiu amū admiratū cu plăcere drama D-lu A Urechia „*Vorniculū Buciocū*” și acelea ale D-lui Hajdeu „*Rēsvanū* și *Domnița Luxandra*”. Anulu acesta o altă nouă dramă originală s'a reprezentatū pe scena vōstră: *Boeri și țerani* de D. A. Lazarescu.

În acestu momentu avemū pe masa noastră o altă dramă originală, istorică, de D. C. Dimitriade, artistu dramaticu, numitū *Blestemulu*.

Amū cetitu-o, amū recititu-o, și de aceia suntemū în pozițiune a, o recomanda lectoriloru nostrii, sicuri fiindu că nu vom fi desmintiți că ori cine o va lua în mână nu o va mai lăsa pînă nu o va termina.

Scirea cea mai plăcută, însă, ce avemū se anunțamū lectoriloru nostrii, este că acestă dramă se va și reprezenta Joui la 19 ale curenteii.

Duceți-vă joui la teatrulu naționallū, și fiă care vē veți întorce a casă cu inima plină de ură contra'unora, și de iubire contra altora. —

CASA EDITORIA ITALIANA

PENTRU TIPĂBIREA VINDEREA ȘI RESLĂTIREA OPURILOR PERIODICE ȘI CĂRȚILOR FOLOSITOARE ALE LUI

BLASIU MORETI TURINU

Stabilimentulu Tipograficu al Editorulu Blasiu Moreti in Turinu, fiindu provēdu cu tôte necesariile, se afla în pozițiune de a esecuta cu promptețea, esactitate și cu prețiu forte moderatū tôte lucrările tipografice ce i se vorū incredința (Opuri literarie, Journale periodice, Opusculi în limba Italiana, Romana, Germana, Francesa, Anglesă, etc.) atâtū pe comptulu se u propriu, cătu și sub condițiuni sociale cu Autorii, Editorii etc., afară de acestea registre și ori ce tipărituri oficiale. Municipielorū, Societățilorū și Caselorū de Comerciū li se acordă prelungirea timpulu pentru plățire. A se adresa de-a dreptulu la proprietarulū **Blasiu Moretti in Turin.**

Epistolele și manuscrisurile francate. Prețulu se va solvi în monete, ori bancnote italiene ori francese.

A eșitu de sub tiparu și se află de vinđare la librăria Socek și C-nie a doua edițiune, revēduță și adăogită:

LITTERATURA POPULARA

Basme, orații, păcălituri și ghicitori

ADUNATE DE

I. C. FUNDESCU,

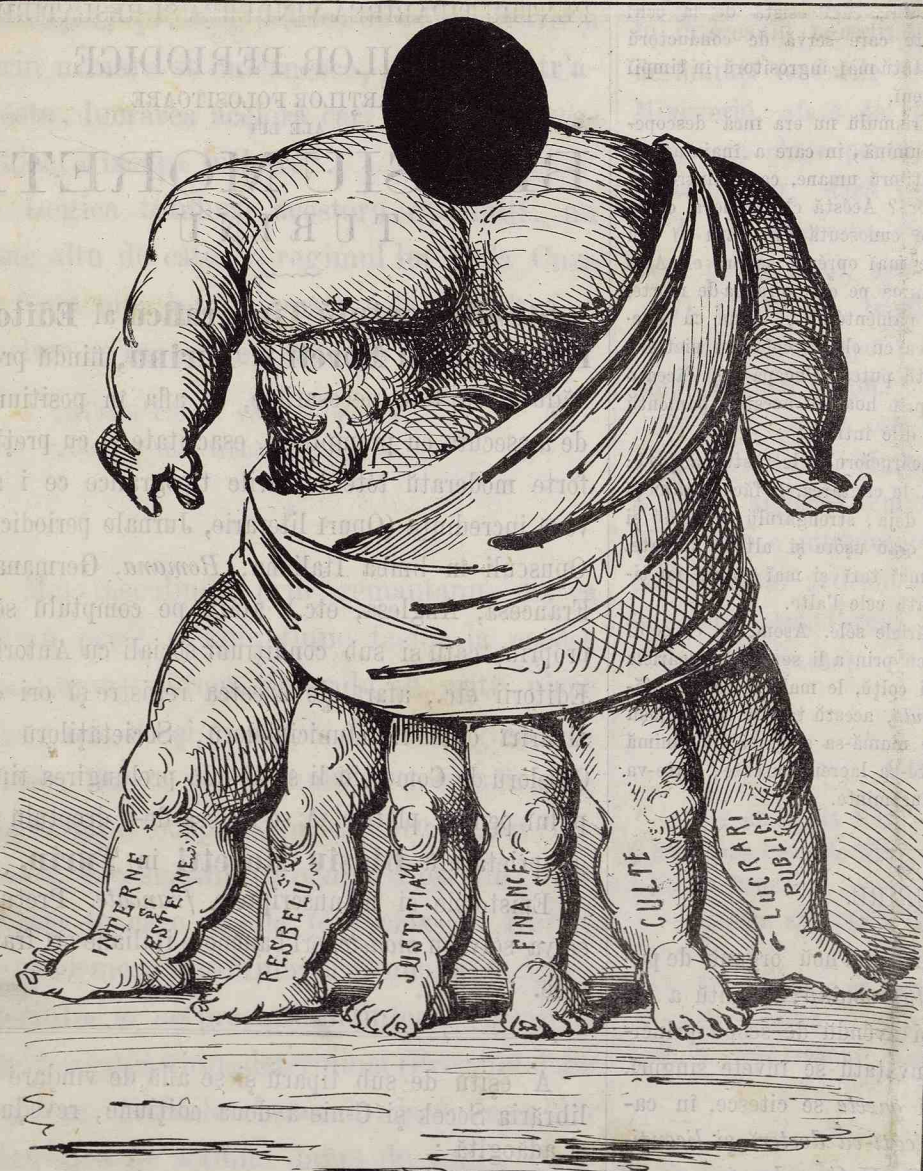
cu uā introducere despre litteratura populara de B. P. HAJDEU.

PRECIULŪ DOUI LEI NOI.

IDOLUL SFĂRÎMAT

Acum putem să ne repausăm. Idolul poporului de la 1866 este deja sfărâmat!

Din sânul Camerei actuale și din Ministerului Ghica-Cogălnicianu-Boerescu a născut acest monstru.

— Nicolae! Adu-mi și ciocanele!
— Etă-le, Domnule Colonelu... Dar vezi se nu te vada cine-va că te duci cu toba a casă, ca este de la Arsenalul Statului și încă neplătită.